

Af et flertal (Camre (S), Grünbaum (S), Ove Hansen (S), Hjortnæs (S), Kampmann (S), Anders Andersen (V), Aksel Pedersen (V), Enggaard (V), Jens Foged (V), Arne Bjerregaard (KrF) og Jes Schmidt (CD)), tiltrådt af *ministeren for skatter og afgifter*:

2) Lovforslagets tekst affattes således:

»§ 1.

I § 17 A i lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten, jfr. lovbekendtgørelse nr. 350 af 6. juni 1975, indføjes efter »fradrages«:

»bortset fra renter ved henstand efter § 6 i lov om frigørelsesafgift m. v. af fast ejendom, § 11, stk. 3 og 4, i lov om afgift af arv og gave, § 7 B i lov om særlig indkomstskat m. v. og § 3, stk. 4, i lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (Kildeskat) samt renter efter § 12, stk. 4, i lov om kapitaltilførselsafgift«.

§ 2.

Bestemmelsen i § 1 har virkning for renter, der påløber fra og med den 1. januar 1976.

Stk. 2. Renter vedrørende § 7 B i lov om særlig indkomstskat og vedrørende § 3, stk. 4, i lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (Kildeskat) kan dog også fradrages, hvis de er påløbet før den 1. januar 1976.«

B e m æ r k n i n g e r.

Til nr. 1.

Retfærdighedsmæssigt er den eneste acceptable ordning, at sålænge renteindtægter skal beskattes, må renteudgifter være fradragsberettigede, og man kan ikke med rimelighed sondre mellem for eksempel kassekreditrenter eller leverandørrenter på den ene side til skade for den fattige mands renter – skattemorarenter – på den anden side, således som det lykkedes regeringen at få truffet igennem, fordi man fulgte den dårlige finansministerielle vane i det i marts 1975 vedtagne forslag (F 9) at blande uvedkommende detailspørgsmål (her morarentefradragsretten) ind i lovforslag, der hovedsageligt angik andre ting (boligforligets regel om parcelhusskat).

Der til kommer, at udvalgets drøftelser påny har bekræftet, at det teknisk ikke er muligt at

gennemføre en overkommelig praktisabel ordning om, at nogle morarenter skal være fradragsberettigede og andre ikke. Hvis ændringsforslaget ikke vedtages, nødsages man for ikke at fjerne sig mere end højst nødvendigt fra retfærdigheden derfor til at stemme for en eller anden ordning, som vil give anledning til en lang række misforståelser og bøvlerier mellem skatteyderne og skattevæsenet med skatteråd-giverne i den midterposition, hvor de aldeles uforskyldt får besvær og hattepuldslag.

Til nr. 2.

Ændringsforslagene går ud på, at bestemmelsen i ligningslovens § 17 A om afskæring af fradragsret for renter af skatter og afgifter ændres, således at man genindfører fradragsret for de renter, der skal svares ved henstand efter frigørelsesafgiftslovens § 6, arveafgiftslovens § 11, stk. 3 og 4, loven om særlig indkomstskat § 7 B og kildeskattelovens § 3, stk. 4, samt renter efter § 12, stk. 4, i lov om kapitaltilførselsafgift.

Det drejer sig i de tre førstnævnte tilfælde (frigørelsesafgiftslovens § 6, arveafgiftslovens § 11, stk. 3 og 4, og loven om særlig indkomstskat § 7 B) om henstand, som med hjemmel i særlige bestemmelser i skattelovgivningen typisk gælder for en længere årrække. Henstanden angår her i almindelighed betydelige skatte- eller afgiftsbeløb angående fast ejendom, og som regel er der tale om tilfælde, hvor den umiddelbare udredelse af beløbene kan true videreførelsen af en erhvervsvirksomhed eller stillingen for en efterlevende ægtefælle eller arvinger.

Fradragsret foreslås endvidere genindført for renter efter kildeskattelovens § 3, stk. 4, ved henstand med skattebetalingen under ophold i Grønland. Endelig foreslås fradragsret for renter efter § 12, stk. 4, i loven om kapitaltilførselsafgift. Det drejer sig om renter ved henstand ved betaling af afgiften.

Den generelle ophævelse af fradragsretten for skatterenter, der blev indført ved ligningslovens § 17 A, har virkning for renter, der påløber fra og med den 1. januar 1976. Den ændrede affattelse af § 17 A skal derfor ligeledes have virkning fra dette tidspunkt, jfr. forslagens § 2, stk. 1.

Med hensyn til renterne vedrørende § 7 B i loven om særlig indkomstskat og vedrørende kildeskattelovens § 3, stk. 4, skete der ophævelse af fradragsretten allerede fra 1. januar